

Ο ΔΕΚΑΝΕΥΣ ΤΡΟΧΑΔΗΝ.

Ὁ Δεκανεύς προγυμναστής γνωρίζει ὀλιγώτερα τῶν στρατιωτῶν του. Ὑπεύθυν ἢ ἀκόλουθος θεωρεῖα :

Δεκανεύς. Μὲ τὸ πρόσταγμα μεταβολή! θὰ φέρετε τὸν πόδα σας τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλον ἀδιάφορον ὅπισθεν τοῦ ἐτέρου εἰς ἀπόστασιν 50, 100, 150 ἐκατοστῶν, τέλος πάντων ὅσον πρέπει καὶ ἔπειτα θὰ κάμετε στροφὴν κτλ. ἢ θεωρεῖα ἐξακολουθεῖ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ὁπότε πλησιάζει ὁ ἀξιωματικὸς ἐπιθεωρητής.

Ὁ Δεκανεύς : Τροχάδην! . . .

Καὶ ἤδη ὁ Δεκανεύς εὐρίσκεται εἰς μακρυνὴν ἀπόστασιν τοῦ ἀξιωματικοῦ, καὶ ἐλευθέρως πάλιν ἐπαναρχίζει τὴν θεωρίαν του ὡς ἐξῆς :

— Μὲ τὸ πρόσταγμα προνηδὸν θὰ βάλλετε ἔν ἀπὸ τὸ δύω σας χέρια κατὰ γῆς καὶ θὰ πέσητε μπρούμιτα! ὀλιγον ὅμως προσεκτικὰ διὰ νὰ μὴν κτυπήσητε λοιπὸν προεξέετε . . .

— Προνηδὸν!

Πάντες οἱ γυμναζόμενοι κάμνουσιν ὡς τοὺς ἐδίδαξεν ὁ Δεκανεύς, εἴτα μὲ ἓν ἄλλο πρόσταγμα ἐγείρονται οἱ περισσότεροι μὲ γδαρμέναις παλάμας· ὁ ἀξιωματικὸς ἐπιθεωρητὴς πλησιάζει.

Ὁ Δεκανεύς. Τροχάδην! . . .

Ὁ Δεκανεύς τώρα πρὸς περισσότεραν ἀσφάλειαν καὶ ἔνο κρυβῇ ἐντελῶς ἀπὸ τὰ ὄμματα τοῦ ἀξιωματικοῦ : προστάζει, δεξιὰ, ἄριστερά, ἡμισυ ἐπιδεξιὰ, ἡμισυ ἐπ' ἄριστερά, στὰ τέσσαρα ἐπὶ τέλους καὶ πρὸς Ἰλισσὸν! Ὡδῶ προφυλαγμένος ἀπὸ τὰ ὄμματα τοῦ κόσμου ὅλου καὶ μάρτυρα ἔχων μόνον τὸν Θεὸν καὶ τὴν ψυχὴν του ἐπαναρχίζει τὴν θεωρίαν του· οἱ στρατιῶταί του ἐν τούτοις εἶναι κατευχαριστημένοι μὲ τὸν δεκανέα των διότι γυμνάζονται à plaisir· ὁ Δεκανεύς κατὰ τὴν νέαν περιλήσιν θεωρεῖα του

ἐνθουσιάζεται, τανύει τὴν φωνήν του, ὁ ἀξιωματικὸς τὸν παίρνει μυρωδιὰ καὶ κατέρχεται εἰς τὸν Ἰλισσόν· ὁ Δεκανεύς μένει ἐμβρόντητος πρὸς στιγμὴν, ἀλλὰ μὲ τὴν συνήθη του ψυχραιμίαν :

Ἀνάπαυσις! . . . ἐπιφωνεῖ καὶ προσμειδίᾳ πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν ὅστις δὲν ἐννοεῖ τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτά.

Τοιοιουτρόπως ὁ Δεκανεύς γυμνάζει τοὺς στρατιώτας του, κατορθώσας νὰ ἀποκτήσῃ καὶ τὴν φήμην ἀρίστου καὶ ἐκουράστου προγυμναστοῦ.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΡΦΕΥΣ.

ΟΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ.

Κατάσκοποι ἐκ τῶν **Κατασκόπων** οἱ φοιτῆται τοῦ Θεάτρου Ὀρφέως ἡρώτων ὁ εἰς τὸν ἄλλον μετὰ τὸ πέρας τῆς παραστάσεως :

— Τι ἐννόησες ;

— Ὅ,τι καὶ σύ.

Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Λεονάρδος κουράζεται γλίσγωρα καὶ τοιοιουτρόπως δὲν κατορθοῖ νὰ συνεχίσῃ τὸν ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν μεταφράσεών του θρίαμβον.

Πέρυσι μετὰ τὰ προσφιλῆ του **Γεροτοπαλλήκαρα** μᾶς ἐτρατάρισε τὴν ἀποτρόπαιον **Βρασιλιανήν** του, ἐφέτος μετὰ τοὺς ἀθανάτους **Πειρατὰς** τοὺς ἀσκόπους **Κατασκόπους**.

Δὲν συμφωνοῦμεν μετὰ τῶν πολλῶν οὔτινες καὶ μετὰ τὴν

Δ'. ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» | 16

NINA

ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΗΘΟΓΡΑΦΙΑ.

VI. — Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ.

(Συνέχεια ὅδε προηγ. φύλλον)

Ἡ Ξενοδόχος! Εἰξεύρετε τί εἶναι ἡ Ξενοδόχος καὶ μάλιστα τῆς λατινικῆς συνοικίας. Εἶναι ὁ ἐφιέλτης τῶν σπουδαστῶν, τὸ ξέφος τοῦ Δαμοκλέους, τὸ ὁποῖον αἰωρεῖται ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν των. Ὅφειλεις εἰς τὴν Ξενοδόχον σου; Θὰ σε ἐπισκέπτηται ἡμέραν παρ' ἡμέραν ζητοῦσα τὸ ἐνοίκιον. Καὶ ὅσκις ἔρχεται ἐπιστολὴ συστημένη ἢ θυρωρὸς θὰ σπεύσῃ ἀμέσως νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν οἰκοδέσποιαν, ἥτις θὰ ἔλθῃ νὰ ἐρωτήσῃ περὶ τῆς υγείας σου. Ἐξέρχεσαι; Αὐτὴ θὰ ἀναβῇ νὰ ἀνοίξῃ διὰ τῆς ἀντίκλειδός της τὸ δωμάτιόν

σου, διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἂν τὰ πράγματά σου εὐρίσκωνται ἐν ὁμῇ ἐκεῖ. Ἡ θυρωρὸς εἰς τοὺς ἐρωτῶντας διὰ σὲ θὰ προσποιῆται ὅτι δὲν σε γνωρίζει, καὶ ὁσάκις διέρχῃσαι πρὸ τῆς παρὰ τὴν εἴσοδον σκοπιᾶς θὰ καταβιάζῃ τὸ πρόσωπον διὰ νὰ μὴ σε χαιρετίσῃ.

— Αὐτὰ εἶναι καὶ τι τοῦλάχιστον—εἶπεν ἡ κ. Βερνὼν καὶ ἀμέσως ἠλλαξεν ὄψιν. Βεβῆλθεν ἀπειλητικῇ, ἀπότομος, ἐξηγριμμένη γαλῇ, καὶ αἴφνης ἐξημερώθη, ἐγένετο φιλόφρων καὶ ἡτοιμάζετο νὰ προσφέρῃ καὶ φιάλην Μαλάγας. Ἀλλ' ὁ κ. Ἀλεξάνδρος δὲν τὸ ἐπέτρεψεν.

Οὕτω διὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν τοῦλάχιστον καὶ διὰ μίαν ἐβδομάδα ὁ Μαρκήσιος ἀπηλλάγη τῶν ὀχληρῶν ἐπισκέψεων τῆς Ξενοδόχου του, ὁπότεν ἄλλη ἀπροσδόκητος ἐπίσκεψις ἦλθε νὰ ταραξῇ τὴν οἰκιακὴν ἡσυχίαν τοῦ Μωρυγνὺ ἢ μᾶλλον τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου.

Ὁ κ. Ἀλεξάνδρος, ὁ ἀποζῶν ἐκ τοῦ καθυστερουμένου μισθοῦ του καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς κληρονομίας τῆς θείας του εἶχε συνάψῃ φίλιας μὲ τὴν ἀντικρὺ αὐτοῦ καθημένην οἰκογένειαν. Ἡ οἰκογένεια αὕτη ἀπηρτίζετο ἐκ τῆς μητρὸς, χήρας Μαρταίν, τοῦ υἱοῦ της, ὅστις ἦτο τεχνίτης καὶ εἰργαζέτο εἰς κατὰστημά τι λαμπρῶν καὶ ἐξαρτημάτων τοῦ ἀεριοφωτός ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Chaussée d'Autin καὶ δύο θυγατέρων, εἰς ὧν ἡ μία ἢ πρωτότοκος ἐκαλεῖτο Μαριάννα καὶ ἦτο δέκα καὶ ἑπτὰ ἐτῶν, ἐνῶ ἡ δευτέρη ἢ Λιζέττα ἦτο μόλις